

Cătălin VRABIE

PIERDUT ÎN NEPAL & LADAKH
Jurnal de călătorie

Redactori: Irina Airinei
Dana Căpriceru
Coperta: Carmen Lucaci

Cătălin VRABIE

Pierdut în
NEPAL & LADAKH
jurnal de călătorie

Editat de **Editura Neverland**.
Copyright © 2014, **Editura Neverland**.

*Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin
Editurii Neverland.*

*Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată
fără acordul scris al **Editurii Neverland**.*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
VRABIE, CĂTĂLIN

Pierdut în Nepal & Ladakh / Cătălin Vrabie. –
București : Neverland, 2014
ISBN 978-606-8390-36-9

821.135.1-32

REDACTIE:	tel.: 0733.672.111 e-mail: editura@neverland.ro
DEPARTAMENTUL DISTRIBUȚIE:	telefon: 021.314.93.15; 0726.990.184 tel./fax: 021.314.93.16 e-mail: distributie@neverland.ro

---

Cu minuscule excepții, timpul explorărilor geografice a trecut de mult. Cel puțin deasupra mărilor... Azi călătorim rapid și departe și ne informăm și mai cu sârg. Descoperirile pe care ni le facem cadou sunt însă mult mai subtile și mult mai personale. Ele nu mai revoluționează destinul unor generații prin semne exterioare însă îl schimbă, încet dar sigur, din interior. Drumurile noi deschise pornesc geografic, se continuă în suflet și se desfășoară cu mult mai mult decât kilometrii parcurși. Însă enigma pe care o are de elucidat azi călătorul cronic este aceeași dintotdeauna: care este cârligul nevăzut cu care Lumea mă ține și mă trage afară din confortul spațiului cunoscut și îmblânzit? Care sunt acum, în secolul XXI, mirodeniile și bogățiile pe care le caut și pentru care aleg să mă pierd prin Lumea Largă?

*Cosmin Andron, alpinist;
Membru al Expediției românești pe Gandharva Chuli (6248m)*

Prefață

Pierdut a fost și regăsit! De fiecare dată. Un nou volum de călătorii, semnat Cătălin Vrabie, în lumi ce-mi par la capătul lumii sau chiar din altă lume. Credincios rucsacului său, ce l-a însoțit pe culmile Elbrusului, în Munții Caucaz și pierdut, apoi, prin Rusia, a colindat crestele Alpilor și văile Californiei... Mont Blanc, Matterhorn, Dolomiți, El Capitan și alte provocări de genul ăsta din lumea largă... Deosebit de frumoasă, ca să-l parafrazez pe autor. Am aflat din paginile cărților anterioare cum s-a pierdut prin India și Iran, țări puțin cunoscute, cel puțin locuitorilor de la poale de Carpați.

Într-un limbaj deseori frust, domn profesor Vrabie ne comunică detalii extrem de interesante, fapte de viață absolut de necrezut pentru civilizația europeană. Șocul Orientului începe din Turcia cu forfota sa inepuizabilă, dar, cu răbdare, treci... aeroportul și te trezești în alt avion ș.a.m.d. până ajungi la destinație.

De astă dată la Kathmandu, după o escală în toridul Sharjah din Golful Persic unde era ținta privirilor fiind cam singurul european prin zonă! La cei peste 190 de centimetri ai săi, greu de pitit printre ceilalți semeni.

Cu o bună capacitate de comunicare, încă de la primul pas în Nepal se pierde pe la diverse adrese a noilor săi prieteni pasageri, făcând ca voiajul să fie mai plăcut și plin de tot soiul de surprize. Ne sunt strecurate permanent informații din toate domeniile de activitate a nepalezilor, mai ales din viața lor privată. Remarcă, cu umor, haosul din circulația rutieră, lipsa curentului câte șase ore pe zi, orezul condimentat până la cote lacrimogene, element perpetuu în alimentația cotidiană, cât și ospitalitatea noilor cunoștințe făcute ad-hoc.

Ascuțitul simț al detaliului face că povestirea călătoriei în Nepal să curgă alert, consemnată pe ore și minute, fără stridențe, cu binevenite observații ușor malițioase la comoditatea românilor în privința amenajării și exploatarei propriului teritoriu, al comportamentului

Pierdut în Nepal & Ladakh

public sau nervozitatea permanentă față de calmul și comportarea nepalezilor, deși condițiile în trafic sunt aici extrem de vitrege.

„Circa 25% din locuitorii acestei țări trăiesc sub limita sărăciei – definită de Banca Mondială ca fiind sub pragul de un dolar pe zi.” O informație care te cutremură și face să înțelegi multe despre modul de viață nepalez sau indian.

„Jungle party” este un capitol plin de peripeții trăite prin toții porii, numai la simpla idee că te poți întâlni oricând cu un rinocer, urs sau tigrul! Dintre soluțiile oferite de instructori cea mai la îndemână pare a fi aceea de a te lăsa mâncat, respectiv zdrobit de animalul care-ți sare în cale! Strong!

„În plus, părerea mea (n.n. a autorului) este că omul nici nu ar fi prea gustos; fumează, bea alcool, mănâncă tot felul de chimicale, de aditivi regăsiți în toate alimentele... cine ar da o bucățică de carne de căprioară tânără de un an doi pe un om bătrân, așos și indigest (și arțagos pe deasupra, că doar nu ar sta cu mâinile în sân așteptând să fie mâncat).” Statisticile date nu sunt deloc încurajatoare. Din contra. Urșii de la Bușteni, mici animăluțe!

Noroc cu masivitatea elefanților, care ține la distanță jivinele fioroase! O plimbare de neuitat. Curiozitatea nedisimulată a autorului ne face să aflăm multe din obiceiurile locuitorilor din ținuturile prin care trece. În multe locuri nu există nici urmă de tehnologie. Veche sau actuală. Nimic! Totul e ca la începutul lumii!

Îndrăgostit de alpinism, Cătălin este în al nouălea cer când vede întreg lanțul muntos Anapurna cu Dhaulagiri (8.167 m), Anapurna (8.091 m), Manaslu (8.163 m), piscuri ce-ți taie respirația. Din respect pentru amicii săi, alpiniști, îi trece în revistă cu isprăvile lor. „Câțiva dintre prietenii mei, Teofil Vlad și Justin Ionescu au atins vârfurile Nanga Parbat (8126 m) din Pakistan respectiv Shishapangma (8.027 m) și Cho Oyu (8.201 m) din Tibet (China). De asemenea, Cosmin Andron a atins câteva vârfuri himalayene de șase mii de metri: Gandharva Chuli (6.248 m) din lanțul Anapurna, pe un traseu în premieră absolută, motiv pentru care i s-a dat și numele The Romanian Route și Khang Shilling (6.360 m) ...” ceea ce spune multe despre caracterul său onest. Onorant!

Tibetul, acoperișul lumii, oferă o lume a simplității de mult pierdută în bătrâna Europă. Aici, Cătălin are revelația dexterității îngurgitării alimentelor de către băștinași. La fel ca strămoșii noștri acum vreo câteva decenii bune! Par prozaic, dar nu pot trece peste uimirea educatului narator!

Oricum, veșnic călătorul este avid de noutăți, de lucruri și obiceiuri noi, care îi creează stări catharsiene! „Nu sunt singura ființă care trăiește în căsuța asta, pe lângă țânțari, musculițe și fluturi de toate felurile... mai sunt și niște șopârlițe care aleargă pe pereți și pe tavan, pentru a mă apăra pe mine de insecte – evident!” Nu-i așa că e fantastic?

Urmează drumul spre Lumbini, locul nașterii lui Buddha (Gautama Siddhartha), apoi miile de kilometri prin India, o lume mirifică a contrastelor. Sunt pagini julesverniene, la care nu ai cum să nu rezonezi intrând în pielea povestitorului. O carte pe care nu o lași ușor din mână! Lectură plăcută!

prof. Sergiu Găbureac

Îmi pregătesc rucsacul! Același rucsac cu care am fost pe Elbrus, în Munții Caucaz și cu care m-am pierdut, apoi, prin Rusia; cu care am colindat crestele Alpilor și văile Californiei... În el mi-am transportat provizii, apă, haine și echipament pentru Mont Blanc, Matterhorn, Dolomiți, El Capitan și alte provocări de genul ăsta din lumea asta mare... mare și deosebit de frumoasă. Rucsacul ăsta a fost cu mine peste tot, împreună ne-am pierdut în India și Iran... suntem nedespărțiți.

Mă uit la alți travelleri... îi recunosc după tipul de rucsac: vechi, folosit în condiții uneori extreme, ponosit, cusut neprofesionist (de multe ori cu ață de altă culoare)... Toate aceste cicatrice ne reamintesc de câte un loc prin care am trecut – știi în ce atelier de reparații din Varanasi ai fost nevoit să coși o bretea cu ață galbenă sau unde ai folosit o etichetă pe post de petec pentru a acoperi o ruptură sau o gaură făcută de un șoarece flămând.

Cred că cicatricile sunt dovezi că trecutul a fost real... de-ar putea, ele, vorbi!

Referitor la mine... ei, bine, eu sunt doar un călător. Hoinăresc mai mult prin lume și mai puțin prin viață – nu caut, în drumurile mele, să descopăr sensul vieții sau cine știe ce chemare divină. Vreau doar, să văd locuri noi, interesante, să cunosc oameni cu mentalități, culturi și tradiții diferite de cele pe care le-am

Pierdut în Nepal & Ladakh

întâlnit până acum. Iar, apoi, vreau să vi le povestesc și vouă, să vă determin să porniți în propria voastră aventură.

Anul acesta aș fi dorit foarte mult să ajung în Tibet, Tibetul Chinezesc, dar este extrem de dificil. Așa că am ales, pentru moment, Micul Tibet – cum i se spune Tibetului Indian. De ce l-am ales, vă întrebați? Pentru că aici voi găsi ce nu am mai văzut și nici nu voi mai vedea în altă parte. Când le-am împărtășit prietenilor mei aceste intenții, mi-au spus că Tibetul mă va schimba.

Dragilor, nu vreau să par încăpățânat, dar vă spun eu că nu mă va schimba – cel puțin nu la modul la care vă gândiți.

București, 26 iulie 2014, ora 05:38